

foreliggende udtaler sig om det og dets Principer paa den Maade, han har gjort, erkjendende, at disse Straffearter ikke længere ere stemmende med Tiden, ikke ere tidsvarende, finder jeg, at han deri maa have tilstrækkelig Opfordring til at gjøre, hvad han kan, for at de ikke anvendes i større Omfang end i allerhøieste Grad nødvendig. — Hvad den ærede Ministers Bemærkninger til de af Udvalget og Flertallet stillede Ændringsforslag angaar, har den ærede Minister jo tiltraadt Ændringsforslaget under Nr. 1 og ligeledes det under Nr. 4, hvilket den ærede Minister, som han bemærkede, selv har foranlediget har faaet den Form, som det har her i Risten over Ændringsforslagene. Ligeledes har den ærede Minister Intet imod at tiltræde Forslaget under Nr. 7. Hvad derimod Ændringsforslagene under Nr. 11 og 12 angaar, finder den ærede Minister det betænkeligt at gaa ind derpaa. Jeg maa tilføje, at de Indvendinger, som den ærede Minister havde mod de af Udvalgets Flertal stillede Ændringsforslag under Nr. 11 og 12, som jo faktisk høre sammen, ikke ere meget overbevisende for mig. Den ærede Minister mente saaledes, at det var upraktisk at indføre Arrest i Bøien i Hæren, og anførte som Grund derfor, at Bøiestrafen og Bindestraffen skulde være to Straffe, som havde aldeles modsat Princip; den ene skulde virke ved sin Kortvarighed, den anden ved sin Langvarighed. Det vil imidlertid bemærkes, at netop de to Straffe lade sig udføre i akkurat det samme Dageantal, saa at det aabenbart ikke kan være et Hensyn, som kan motivere, at man ikke skulde kunne anvende den lige saa godt i Hæren som i Flaaden. Det vil nemlig ses, at efter § 26 regnes ved Bindestraffen 3 Timer lige med 2 Dages Bagtarrest, og den maa ikke udføres mere end 2 Gange 3 Timer om Dagen. Altsaa kan man ved Bindestraffen kun affone 4 Dages Bagtarrest med 1 Dags Bindestraf. Den strenge Bøiestraf svarer til 4 Dages Bagtarrest, altsaa akkurat det Selve samme; jeg ser derfor ikke, at dette Hensyn paa nogen Maade skulde medføre, at man skulde indføre forskellige Regler i Hær og Flaade. Hvad det angaar, at det vilde være upraktisk at indføre Bøiestrafen i Hæren, — og i saa Henseende bemærkede den høitærede Minister, at det jo vilde have ganske overordentlige Ulemper, naar man saaledes paa fri Mark skulde sette en Mand i Bøien, det kunde være Regnveir og daarligt Veir, saa at han ikke kunde lægge sig ned eller faae nogen som helst Hvile, men maatte staa og blive gjennemblødt o. s. v., — saa er det Indvendinger, der kun tilbørlig ramme denne Straf

fremfor Bindestraffen, thi den der bliver bunden paa aaben Mark, enten det sker til en Kanon, Træ, Væl eller Bæg, er lige saa udsat for Veiret som den, der staar i Bøien. Forresten maa jeg gjøre den Bemærkning, at der udtrykkelig staar om Bøiestrafen, at Bindningen finder Sted paa en saadan Maade, at Vedkommende er beskyttet mod Vind og Veir. Følgen deraf er altsaa, at skulde man virkelig udføre den, og det regnede, saa maatte man se at skaffe den Vedkommende Tag over Hovedet, stille ham ind i en Lade eller Lo eller paa anden Maade sørge for, at han ikke tog nogen Skade paa Helbred. Bøiestrafen, forekommer det mig, har mere Karakteren af Fængselsstraf end den staaende Arrest. Den staaende Arrest virker mest som korporlig Straf, som en Pine, om jeg saa maa sige, paa Vedkommende, og naar man overhovedet i Principet er mod Anvendelsen af den Slags Straf, skjønner jeg ikke, at det er korrekt at skrive til et saadant ekstraordinært Straffemiddel, naar man har et andet Straffemiddel, som har en anden Karakter, og som man lige saa let kan anvende under ekstraordinære Forhold, hvor den almindelige Arreststraf ikke kan komme til Anvendelse. — Forskjellen mellem simpel Arrest i Bøien og streng Arrest i Bøien havde vi troet var overensstemmende med de nu gjældende Regler, og under Udvalgets Forhandlinger er der blevet oplæst for os Stykker af Instruktioner og Reglementer for Tjenesten paa de kongelige Skibe, hvorefter enhver af os aabenbart maatte faae det Indtryk, at den Forandring, der her foresloges, ikke var nogen Forandring i det, der bestod nu. Naar man har været opmærksom paa Forhandlingerne, vil man ogsaa se, at det, som egentlig indvendes, er ikke rettet imod, hvad der staar i Ændringsforslaget, men imod hvad der staar i Betænkningen. Læser man Ændringsforslaget saaledes, som det er affattet, og slet ikke ser efter, hvad der staar i Betænkningen, tror jeg, man vil indrømme, at det fuldstændig stemmer med den bestaaende Tilstand. Skulde der imidlertid være nogen Betænkning ved at gjøre Afskillelsen mellem streng og simpel Bøiestraf saaledes, som Udvalgets Flertal har foreslaaet, saa er det jo iøvrigt et Spørgsmaal, som nærmere vil kunne komme under Overvejelse i Udvalget, og man kan da mulig foreslaa en Ændring paa dette Omraade. Det er aabenbart ikke noget, som er et Principspørgsmaal, og det vil altsaa sikkert ikke give Anledning til nogen Uoverensstemmelse eller kunne berede Lovforslaget nogen Vanskelighed. Saavidt